

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Hercules. Eloquentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

nam qui è cœlo in terram delapsus est, cum in mbecillior sit, materiaq; indigeat & fomento, claudicans
lingitur, ut qui seipsum, nisi baculo innixus, sustinere non possit, cum æthereus ille absq; ullo fomen-
to seipsum sustineat, alac, & tueatur.

HERCULES,
ELOQUENTIA. CAP. XIII.

Isium est nobis hic recensere hieroglyphicum, quo Galli antiquitus Eloquentie vim
exprimebant. Id autem ex Luciani libello de Hercule Gallico conscripto, sumemus
ad verbum, quemadmodum vertit vir Doctus. Sic igitur inquit: *Herculem Galli lin-
gua gentis vernacula Ormiu[m] vocant. Porro Deum ipsum nova quadam atq; inusita-
ta figura depingunt. Decrepitus est apud illos, recalcitrans, reliquis capillis, si quis reli-
quis suis, planè canis, cute rugosa, & in aterrimum exusta colorem, cujusmodi sunt nautæ
sunt. Chavotè potius aut Lapetū, quæpiamve ex iis quæ apud inferos versantur, diceret. In
summa, quidvis potius quam Hercule[m] consideres ex imagine. Atq; tali specie cum sit, tæ[n] Heracles or-
natum gerit, ut qui cum Leonis exuvium indutus sit, tum clavam dextera teneat, tum pharetram hu-
meris apratam portet, tum arcum tenens in laeva prætendat. Deniq; modis omnibus Hercules est. Hæc
quidem arbitrabar in Græcæ antiquorum deorum contumeliam facere Gallos, cum ejusmodi pingerent ef-
figie, quo nimirum illum talibus picturis ulciscerentur, quod olim regionem ipsorum incursum, prædas
æteas, id temporis cum Geryonis armenta vestigans, Occidentalium gentium plerasq; regiones perva-
savit. At nondum dixi id, quod erat in imagine maxime novum atq; mirandum. Siquidem Hercules
desinens, ingentè admodum hominum multitudinem trahit, omnibus per aures revinctis. Porro vin-
cula careunt tenues auro, electrove confecta, paleherrimis monilibus similes. Atque cum vinculis usq;
ad oculos fragilibus ducantur, tamen ne q; de fuga cogitare videntur, cum alio qui commode possint, neq;
prorsus obstantur, aut pedibus adversus trahentem obtinent, sese resupinantes: verum alacres ac lati
sequuntur, ducentem admirantes. Vltro festinantes omnes & laxatis funiculis etiam ante vestere stu-
dent: perinde quasi graviter laturos si solverentur vinculis. Neq; illud quidem pigebit referre quod
mihi videbatur omnium absurdissimum. Etenim cum non inveniret pictor unde catenularum summas
angustas neciteret, videlicet dextera jam clavum, laeva arcum tenente, summam Dei linguam perterebra-
vit atq; ex hac reliquatis catenulis eos trahi fecit: ipse nimirum ad eos qui ducebantur, vultum & oculos
convertebat arridens. Hæc ego cum duntius adstans essem contemplatus, admirans, hæstans, indignans,
Gallus qui proprius adstabat nostratum literarum non ignarus, id quod declaravit Græcè optime lo-
quens, Philosophus opinor, ex eo genere Philosophorum, quod apud eos esse fertur; Ego tibi hostes, inquit,
pictura istius arcum explicabo: nam videris vehementer ad eam attonitus ac mirabundus. Oratione
nos Galli ut quæquam arbitramur esse Mercurium, quemadmodum vos Græci, verum Herculi illam
tribuimus: propterea quod hic Mercurio loq[ue]re robustior exiit. Nā quod senex fingitur, nihil est quod
mirere: siquidem facundia solet in senectâ demū absolutam vim ostendere. Si modo verū vestri dicunt*

Hercules
Luciani.

Hercules
orationis
nomen.

Hom. Iliad
a d noylos
ene iulios
iis dudi.

Huc spectas
quod Ser-
vius 6. R.
ntia. anno-
tat ad illud
Tartareū
ille manu
custodem
in vitæ
pessit.

Obduci juvenum densa caligine pectus.

Contra senectam posse quiddam dicere rudi juvenia melius ac præclarus. Hinc videlicet apud vos, &
Nestoris lingua melle profluit, & Trojanorum Oratores liviosam edunt, videlicet floridam quandam
vocem, nam liria, si satis memini, flores appellantur: proinde quod auribus ad linguam vinctos trahit se-
nex hic Hercules, qui non aliud quam ipse est sermo, ne id quidem debes mirari, qui quidem non igno-
res lingua cum auribus esse cognationem. Neq; vero ad contumeliam illius illud pertinet, quod ea per-
forata sit: nam memini, inquit, & jambicos quosdam versiculos apud vos dicere, viris loquacibus ex-
tremam linguam perforatam esse omnibus. Quin de eodem hanc in summa habemus opinionem, ut
quicquid erit, id illum oratione facundiaq; egisse putemus: utpote virum sapientem, ac persuadendo
pleriq; sibi subegisse. Im tela illius nimirum rationes sunt acuta missiles, citæ, atq; animum sauciantes
unde pennigeræ dicta sunt oratio. Hæc Lucianus, quæ ad hujus hieroglyphici explicationem sufficere
opinor.

